

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om visse betalingsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 259 af 28. marts 2008.

Stk. 3. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lov om visse betalingsmidler, opretholdes indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4. Juridiske personer, der inden den 25. december 2007 har påbegyndt virksomhed som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse som betalingsinstitut, kan fortsætte denne virksomhed her i landet uden tilladelse indtil den 30. april 2011.

Stk. 5. Uanset stk. 1 kan juridiske personer allerede fra den 1. juli 2009 indgive ansøgning til Finanstilsynet om tilladelse til at udøve virksomhed som betalingsinstitut fra 1. november 2009.

Stk. 6. Virksomheder, der inden den 25. december 2007 har påbegyndt virksomhed omfattet af § 38, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse indtil den 25. december 2010.

Stk. 7. Den i § 75, stk. 1, anførte frist kan for grænseoverskridende betalinger indtil den 1. januar 2012 forlænges til højst 3 arbejdsdage ved aftale mellem betaleren og dennes betalingstjenesteudbyder. For papirbaserede betalingstransaktioner kan fristen i 1. pkt. forlænges med endnu en arbejdsdag.

Stk. 8. Ændringer i eksisterende aftaler, vilkår m.v., der har til formål at bringe disse i overensstemmelse med kravene til en rammeaftale, jf. § 48, stk. 1, og som skal træde i kraft senest den 1. november 2009, kan uanset modstående aftale, gennemføres ved at varsle ændringen med en måneds varsel. Ændringer til gunst for brugeren kan dog gennemføres uden varsel. § 47, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på ændringer efter 1. og 2. pkt. Hvis brugeren ikke kan godkende ændringerne i rammeaftalen, der er til ugunst for vedkommende, skal vedkommende meddele udbyderen dette inden datoen for ændringernes ikrafttræden. Varsling efter 1. pkt. skal indeholde oplysning om det i 3. pkt. nævnte forhold.

§ 110. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, som ændret ved § 159 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapital-

grundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201)« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, (betalingstjenestedirektivet) (EU-Tidende, 2007 nr. L 319, s. 1) «.

2. I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 24 og 25: »24) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester, betaler 60.000 kr. årligt.
25) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester, betaler 6.000 kr. årligt.«

3. Bilag 1, nr. 3 og 4, affattes således:

»3) Betalingstjenester, som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester.
4) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler) i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 3.«

4. Bilag 2, nr. 4 og 5, affattes således:

»4) Betalingstjenester, som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester.
5) Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler) i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af nr. 4.«

§ 111. Lov nr. 237 af 21. april 1999 om grænseoverskridende pengeoverførsler, som ændret ved § 5 i lov nr. 365 af 19. maj 2004, ophæves.

§ 112. I lov nr. 451 af 9. juni 2004 om visse forbrugeraftaler foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved indgåelse af en forbrugeraftale om fjernsalg af en finansiel tjenesteydelse, der er omfattet af lov om betalingstjenester, skal forbrugeren have de oplysninger, der følger af § 13, stk. 1, jf. § 11, stk. 1, nr. 3-7, samt § 13, stk. 1, nr. 3-5 og 8. For så vidt angår oplysningskravet i § 11, stk. 1, nr. 3, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger, der ikke betales af den erhvervsdri-